

Liturgie zondag 20 december 2020 - 4^e Advent

Lied voor de dienst: 437:1, 2, 3, 5

1. Kom tot ons, scheur de hemelen, Heer,
daal, Heiland, uit uw hemel neer.

Ruk open, rijt ze uit het slot,
de hemeldeuren, Zoon van God.

2. Dauw, hemelen, schenk u maatloos uit,
daal, Heer, als dauw op dorstig kruid.

Gij wolken, breek in regens neer,
regen de Heiland, Israëls Heer.

3. Breek, aarde, uit, breek uit in pracht,
dat berg en dal van lente lacht.

O aarde, wek die roze rood,
ontspring, Heer, aan der aarde schoot.

5. Gij klare zon, gij schone ster,
door ons aanschouwd van eindloos ver,
o zon ga op, o zonneschijn,
laat ons niet in het donker zijn.

Welkom en mededelingen

Intochtslied: 19:1, 2

1. De hemel roemt de Heer,
het firmament geeft eer
Hem, die 't heeal volbracht.

De dag spreekt tot de dag
van wat zijn hand vermag,
de nacht meldt het de nacht.

Er is geen taal, geen woord,
toch wordt alom gehoord
een wijd verbreide mare.

Geen stem gaat van hen uit,
maar overal verluidd
hetgeen zij openbaren.

2. God heeft de tent gemaakt,
waarin de zon ontwaakt
fier als een bruidegom,
die blinkend van gewaad
het bruidsvertrek verlaat
en licht verspreidt alom.
Zo, vrolijk als een held
die tot de zege snelt,
roept hij de nieuwe morgen;
hij trekt zijn glanzend spoor
de ganse hemel door:
zijn gloed laat niets verborgen.

Stil gebed - Bemoediging en Groet

Zang: You Tube of Nederland zingt: Lied 435:1, 4
https://www.youtube.com/watch?v=4_c4FQ6yWYQ

Gebed

Advent lied

1. Er komt een koning op de troon
van David, want hij is zijn zoon.
God laat zich vinden in een kind
waarmee een nieuwe tijd begint.

2. Wie waakzaam is en hem verwacht
hoort ware woorden in de nacht:
'Vrede op aarde, God is goed!'
Ga met ons mee hem tegemoet.

Schriftlezingen: 2 Samuel 7: 4 t/m 16 en Lucas 1: 26 t/m 38

Filmpje: Gemma Poortvliet en dochter Hanne

Lied: 441:1, 3, 5, 6

1. Hoe zal ik U ontvangen,
wat wordt mijn eerste groet?
U, ieders hartsverlangen,
vervult ook mij met gloed!
O Jezus, licht der wereld,
verlicht mij, dat ik weet
waarmee ik U moet eren,
U waardig welkom heet.

3. Wat hebt U opgegeven
om mij nabij te zijn,
toen mijn armzalig leven
getekend was door pijn?
Zo veel was mij ontnomen
waarin ik vreugde vind,
maar toen bent U gekomen
en wist ik mij bemind.

5. Niets dreef U uit den hoge
naar wat wij mensen zijn,
dan liefde, louter liefde.
U ziet de schuld en pijn,
waarmee wij allen falen,
maar houdt die grote last,
de wereld met haar kwalen,
in uw erbarmen vast.

6. Schrijf, mensen, in uw harten
dit, als verdriet u kwelt,
uw tranen u verwarren
om moeiten ongeteld.
Houd moed, tot Hij zal komen,
Hij is met u begaan.
De trooster uit uw dromen,
zie Hem nu voor u staan!

Verkondiging: Hoe woont God bij de mensen?

Lied: 825:1, 2, 8

1. De wereld is van Hem vervuld,
die 't kennen gaat te boven,
wiens heerlijkheid ons is verhuld,
in vonken licht verstoven.
Geen mensenoog heeft Hem gezien
wien elk zijn tempel bouwt, in wien
onwetend wij geloven.

2. Maar Hij die in de aanvang schiep
de hemel en de aarde,
die al wat is tot aanzijn riep,
de ongeëvenaarde,
woont niet in tempels; er is niets
dat Hem ontbreekt, – hoe zou Hij iets
uit mensenhand aanvaarden?

8. God heeft zich zelf ons toegewend:
een man verscheen op aarde,
een mens, in wie Hij onherkend
zich aan ons openbaarde.
In Hem als in een tempel heeft
de God gewoond die eeuwig leeft,
de ongeëvenaarde.

Dankgebed en Voorbeden - Onze Vader

Slotlied: 473:1, 2, 3

1. Er is een roos ontloken
uit barre wintergrond,
zoals er was gesproken
door der profeten mond.
En Davids oud geslacht
is weer opnieuw gaan bloeien
in 't midden van de nacht.

2. Die roos van ons verlangen,
dat uitverkoren zaad,
is door een maagd ontvangen
uit Gods verborgen raad.
Maria was bereid,
toen Gabriël haar groette
in 't midden van de tijd.

3. Die bloem van Gods behagen
heeft, naar Jesaja sprak,
de winterkou verdragen
als alledorste tak.
O roos als bloed zo rood,
God komt zijn volk bezoeken
in 't midden van de dood.

Zending en Zegen